

РЕШЕНИЕ

№ 12902

гр. София, 12.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
публично заседание на 26.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **4827** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е на основание изпратена от ДА „Държавен резерв и военновременни запаси“ постъпила жалба на „Хофман Консулт България“ ЕООД, със седалище и адрес на управление [населено място], срещу Разпореждане №Р-12-234 от 28.04.2022 г. на Заместник-председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, с което на основание чл.7, ал.1, т.8, чл.8, ал.2, т.3 и ал.5, чл.12 и чл.23 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН) на дружеството са определени нива на запаси за извънредни ситуации на котелни горива в размер на 5,496 тона, които следва да вложи, съхранява и обновява в периода от 01.07.2022 г. до 30.06.2023 г. по видове, съгласно чл.2, ал.1 ЗЗНН в размер на 8,053 тона котелни горива, както и да приведе нивото си на запаси за извънредни ситуации в съответствие с определеното по-горе, да създаде до 01.07.2022 г. количествата при спазване на условията на чл.30, ал.1 ЗЗНН, да съхранява определените запаси за извънредни ситуации за срок до 30 юни 2023 г., както и да създаде, съхранява и обновява със свои средства и за своя сметка определените му запаси за извънредни ситуации. В жалбата се твърди, че оспореното разпореждане е неправилно, необосновано и незаконосъобразно, тъй като е издадено в нарушение на материалноправните разпоредби на ЗЗНН и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Изложено е, че същото е необосновано, тъй като е постановено при липса на мотиви, а фактическите основания, послужили за определяне на дружеството като задължено лице по смисъла на ЗЗНН са неправилни и не кореспондират с целта на закона. Твърди се, че неправилно е прието, че дружеството е осъществило ВОП на смазочни масла, доколкото продуктите, представляват охлаждащи и хидравлични течности, които се използват за намаляване триенето

между работни повърхности и нямат смазочни свойства. Предвид това дружеството не е задължено лице по смисъла на ЗЗНН. Изложено е също, че в оспореното разпореждане не е посочено в коя от тринадесетте алинеи на чл.12 ЗЗНН е прието, че попада дружеството, при което не е ясно на какво основание му е определено да съхранява запаси под формата на котелни горива, след като предметът му на дейност е производство на металорежещи машини, за което се използват продукти за охлаждане на производствения процес и които не попадат нито в приложното поле на чл.12, ал.2 ЗЗНН, нито в приложното поле на чл.12, ал.3 ЗЗНН. Твърди се, че за процесния период дружеството не е внасяло и/или доставяло от ВОП на територията на страната нефтопродукти от вида на посочените в чл.12 ЗЗНН, нито е реализирало продажби от производство или възлагане на производство на територията на страната на тежки горива, поради което по отношение на него е неприложима разпоредбата на чл.12, ал.11 ЗЗНН. Следователно дружеството не е задължено лице по чл.23, ал.3 ЗЗНН, вр. §1, т.10 от ДР на ЗЗНН, както е прието от ответника. Това е така, тъй като продуктите, доставяни от дружеството в процесния период не представляват енергийно продукти по смисъла на ЗЗНН и не попадат в приложение А, глава 3.4 от Регламент /ЕО/ №1099/2008, т.е. не са смазочни масла. Изложено е също, че дружеството не е подало справка-декларация по чл.4, ал.2 ЗЗНН, станала причина за извършената проверка, но такава не е представена тъй като същото не е задължено лице по смисъла на закона. Същото не попада в нито една от посочените в тази разпоредба хипотези. Твърди се също, че в оспореното разпореждане не се съдържат мотиви относно възприетото общо участие на всички задължени лица в общия нетен внос и ВОП на територията на страната през предходната календарна година, респективно за начина, по който е изчислено количеството 8,053 тона, представляващи определеното пропорционално участие на дружеството спрямо общото участие на всички задължени лица. По тези съображения, подробно мотивирани и поддържани в съдебно заседание от процесуалния представител адв. А. А. от САК, се иска отмяна на оспорения акт. Претендират се направените по делото разноски.

Ответникът – Заместник-председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, в придружителното писмо, с което е изпратена жалбата в съда, оспорва същата по подробно изложени доводи, които се поддържат от процесуалните му представители в съдебно заседание гл. юрисконсулт А. А. и гл. юрисконсулт М. К. и са доразвити в представени писмени бележки. Претендира присъждане на сторените по делото разноски по представен списък по чл.80 ГПК.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната пред административния орган преписка. Назначени са и са приети съдебно-техническа и съдебно-икономическа експертизи.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

С писмо изх. №1407/24.02.2022 г. на Председателя на ДА ДРВВЗ дружеството е уведомено, че ще му бъде извършена проверка по документи с цел уточняване на количествата от внос и ВОП на нефтопродукти, тъй като от Агенция „Митници“ е постъпила информация по реда на чл.4, ал.3, т.2 от ЗЗНН, от която е установено, че същото е осъществило внос и/или ВОП на нефтопродукти на територията на РБългария през 2021 г., а в законоустановения срок не е постъпила справка-декларация по чл.4, ал.2 ЗЗНН.

Със заповед №РД-10-163/11.04.2022 г. на Директора на ТД „Държавен резерв“ - [населено място] е разпоредено да се извърши проверка по документи на „Хофман консулт България“ ЕООД, във връзка с предоставена информация по реда на чл.4, ал.3 от ЗЗНН в ДА ДРВВЗ. Посочено е, че целта на проверката е да се установят действителните количества нефтопродукти от

вътрешнообщностни пристигания, вътрешнообщностни изпращания, износ и/или внос, осъществени от дружеството през периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г.

Видно от приложения към административната преписка Констативен протокол №772/15.04.2022 г. такава проверка е извършена от комисия в поименно посочен състав на 15.04.2022 г. След извършен преглед и проверка на представените фактури и товарителници комисията е установила, че дружеството е осъществило ВОП на смазочни масла 45,094 тона в периода от 01.01.2021 г. до 31.12.2021 г.

С докладна записка № 2532/21.04.2022 г. на Главния директор на ГД ДРВВЗ е предложено на Председателя на ДА ДРВВЗ да утвърди Общо разпореждане за създаване на нивата на запаси за извънредни ситуации за задължените лица и ДА ДРВВЗ за периода 01.07.2022 г. до 30.06.2023 г., определени въз основа на среднодневния нетен внос и вътрешнообщностни пристигания на нефт и нефтопродукти, съгласно чл. 12 от ЗЗНН и да издаде заповед за вписване в Регистъра на задължени лица за периода 01.07.2022 г. до 30.06.2023 г. на физически и юридическите лица, които през 2021 г. са внасяли и осъществявали ВОП на територията на страната на енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) №1099/2008 г. и на тежки горива. Издадена е заповед № РЗЛ-11/21.04.2022 г. от Председателя на ДА ДРВВЗ. Въз основа на предложеното с Докладна записка вх. №2532/ 21.04.2022 г. е издадено Общо разпореждане за създаване на нивата на запасите за извънредни ситуации за задължените лица и Държавна агенция "ДРВВЗ" за периода 01.07.2022 г. до 30.06.2023 г., определени въз основа на среднодневния нетен внос и вътрешнообщностни пристигания на нефт и нефтопродукти. Посочено е, че общото ниво на ЗИС от нефт и нефтопродукти в равностойност на нефт, които ДА ДРВВЗ следва да поддържа за периода 01.07.2022 г. - 30.06.2023 г. е в размер на 380 945.910 тона, като преизчислен под формата на нефтопродуктите по чл. 2, ал. 1 от ЗЗНН е както следва: Автомобилни бензини - 61837.107 т.; Газьоли - 91 191.838; Реактивни горива от керосин - 21 523.175 т. и Котелни горива - 6 393.790 т.

Въз основа на така проведеното административно производство е издадено оспореното разпореждане, с което на „Хофман Консулт България“ ЕООД е определено ниво на запаси за извънредни ситуации в размер на 8.053 тона в нефтопродукт - котелни горива за периода 01.07.2022 г. - 30.06.2023 г. В мотивите на акта е посочено, че размерът на запасите за извънредни ситуации и вид нефтопродукт са определени въз основа на информацията, представена по реда на чл.4, ал.3, ал.5, т. 2, б. „а“ - 4 634 842.029 тона, б. „б“ подбуква „бб“ - 0.072, б. „в“ - 3 694 665.600 тона, изчисленото по чл. 7, ал. 1, т. 7 от ЗЗНН, в равностойност на нефт, участие на всички български и/или чуждестранни физически и юридически лица, както и техните клонове - 4 543 395.855 тона, среднодневния нетен внос и вътрешнообщностни пристигания на енергийните продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 г. и тежки горива за 2021 г., във връзка с чл.12, ал.4 и чл.14 от ЗЗНН, Докладна записка № 2532/21.04.2022 г., изчисленията по „Методика за определяне на нивата на запаси за извънредни ситуации от нефт и нефтопродукти по чл.2, ал.1 от ЗЗНН въз основа на нетния внос и вътрешнообщностните пристигания на територията на страната на енергийните продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) №1099/2008 г. и на тежките горива, в равностойност на нефт“, утвърдена със заповед № РД-10-214/04.08.2020 г. и „Общо разпореждане за създаване на нивата на запасите за извънредни ситуации за задължените лица и ДА „ДРВВЗ“ за периода 01.07.2022 г. до 30.06.2023 г., определени въз основа на среднодневния нетен внос и вътрешнообщностни пристигания на нефт и нефтопродукти, съгласно чл. 12 от ЗЗНН“, утвърдено от председателя на ДА ДРВВЗ. За издаденото разпореждане оспорващото дружество е уведомено на 04.05.2022 г.

По делото е представено писмо от Директора на Агенция „Митници“ с вх. №СП-4/03.02.2022 г. на ДА ДРВВЗ с приложена към него информация в табличен вид относно осъществените през 2021 г. от жалбоподателя дейности по ЗЗНН. Със същото ДА ДРВВЗ е уведомена, че дружеството е осъществило ВОП на смазочни масла в размер на 18,480 тона.

Безспорно е, че „Хоуфман Консулт България“ ЕООД не е подало в установения в чл.4, ал.2 ЗЗНН срок до 15.02.2022 г. справка-декларация за предходната календарна година за така осъществения ВОП.

По делото е представена Методика за определяне нивата на запаси за извънредни ситуации от нефт и нефтопродукти и Заповед №РД-10-214/04.08.2020 г. на Председателя на ДА ДРВВЗ, с която същата е утвърдена.

За доказване на компетентността на издателя на оспорения административен акт по делото е приета Заповед № РД-10-150/29.05.2017 г. на Председателя на ДА "ДРВВЗ", с която е делегирано на заместник-председателя на ДА ДРВВЗ правомощието да определя индивидуалните нива на запасите на агенцията и на задължените лица за всеки период на съхраняване.

С Протоколно определение от 21.09.2022 г., постановено по настоящото дело, оставено в сила с Определение №11663/15.12.2022 г., постановено по адм. д. №10583/2022 г. на ВАС, производството по същото е спряно до приключване на производството по дело № С-395/2022 г. на Съда на ЕС, образувано по оправени преюдициални запитвания по административно дело № 1181/2021 г. на Административен съд - Варна. Съдът на Европейския съд се е произнесъл с решение от 30.04.2024 г.

За изясняване на делото от фактическа страна са изслушани и приети заключения от съдебно-техническа и съдебно-икономическа експертизи.

Вещото лице по назначената и приета съдебно-техническа експертиза дава заключение, че продуктите внесени от „Хоуфман Консулт България“ ЕООД през 2021 г. не са смазочни материали/масла по смисъла на определението в приложение А, глава 3.4. от Регламент (ЕО) №1099/2008 и ЗЗНН. За да обоснове този си извод вещото лице е посочило, че продуктите се внасят с номер по Комбинираната номенклатура 27101991 – масла за обработка на метали, формовъчни масла и антикорозионни масла. Агенция „Митници“ изготвя и предоставя на ДА ДРВВЗ информация по кодове съобразно глава 27 от КН. Последната включва 16 позиции, като всяка позиция има и подпозиции. Позиция 2710 включва и „Смазочни масла, други масла“, от където се извежда извод, че законодателят е предвидил масла, различни от смазочните. Следователно не всички продукти, включени със съответния код по КН са енергийни продукти по Глава 3.4. Нефт /суров нефт и нефтени продукти/. В тази глава в позиции от 3.4.1. до 3.4.24 са описани енергийните продукти с дадено обяснение към всяка от позициите. В т.3.4.20 са посочени смазочните масла с обяснение какво представляват. От приложените по делото материали, включващи товарителници, фактури, продуктова информация, листове за безопасност вещото лице е извело извод, че внесените от дружеството продукти не са смазочни масла по смисъла на т.3.4.30. Същите не се отнасят и към останалите позиции т.21, т.22, т.23 и т.24, е иманно битуму парафинови восъци, нефтен кокс, други продукти. Вещото лице подробно е описало какви са внесените от дружеството продукти, а именно: охлаждащи и хидравлични течности AquaTec 1570_D1951. AquaTcc 7539JC20I. EvoFluid CGLP 68JC201. EvoFluid HLP 32_D2081, Metall-O-Fluid, E_GI:601. SmtGrind TTK_D2081. SulFol LCD 1500JBC10001, и е обосновали изводите си защо счита, че същите не са смазочни масла. Допълнителни разяснения са дадени и в проведеното открито съдебно заседание. Съдът изцяло възприема заключението на вещото лице по приетата съдебно-техническа експертиза, доколкото същото е изготвено от професионалист в областта, подробно е обосновано и не създава у съда съмнения относно

неговата вярност.

Вещото лице по назначената и приета съдебно-счетоводна експертиза е установило, че нивата на ЗИС, посочени в обжалваното разпореждане, са определени пропорционално на участието на „Хоуфман Консулт България“ ЕООД в общия нетен внос и ВОП през 2021 г. спрямо общото участие на всички задължени лица, съгласно чл.12, ал.4 ЗЗНН и ако се приеме, че доставените от дружеството продукти попадат в приложение А, глава 3.4 от Регламент /ЕО/ №1099/2008 г., нивото на запаси за извънредни ситуации за периода 01.07.2022 – 30.06.2023 г., което следва да създаде и поддържа дружеството е 8,053 тона котелно гориво, съгласно чл.12, ал.1 ЗЗНН. Съдът възприема изцяло и това заключение като компетентно, обосновано и вярно.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА като подадена от активно легитимирано лице, с правен интерес от оспорването като адресат на неблагоприятен за него административен акт, подлежащ на съдебен контрол. Същата е подадена и в срок. Установи се, че дружеството е уведомено за издаденото разпореждане на 04.05.2022 г. при което подадената срещу него жалба на 17.05.2022 г. е депозирана в законопредвидения 14-дневен срок за оспорването му.

Разгледана по същество, жалбата е и ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт, на всички основания по чл. 146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган. Компетентността на органа-издател произтича от чл.8, ал.2, т.3 и ал.5 ЗЗНН и Заповед № РД-10-150/29.05.2017 г. на Председателя на ДА "ДРВВЗ", с която е делегирано на Заместник-председателя на ДА ДРВВЗ правомощието да определя индивидуалните нива на запасите на агенцията и на задължените лица за всеки период на съхраняване. Съгласно чл.8, ал.2, т.3 ЗЗНН, председателят на агенцията определя индивидуалните нива на запасите на Държавното предприятие "Държавна петролна компания" и на задължените лица за всеки период на съхраняване, като ал.5 на същата разпоредба установява възможността за делегация на правомощието от председателя на заместник-председателя на агенцията. Законово предоставената възможност за делегация е упражнена от председателя на агенцията с посочената по-горе заповед. Актът е подписан от издателя – Заместник-председателя на ДА "ДРВВЗ", съответно представлява валидно извършено волеизявление.

Оспореният акт е издаден в предписаната от закона писмена форма и съдържа привидно необходимите реквизити – наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, правни и фактически основания за издаването му, разпоредителна част, дата на издаване и подпис, указания относно срока и реда за обжалване. В оспореното разпореждане обаче не са посочени фактическите обстоятелства, мотивирали административния орган да го издаде, най-малкото чрез посочване на формулите, които са използвани и на всички конкретно направени изчисления. Вместо това в обстоятелствената част на разпореждането, са отразени източниците, от които са почерпени данните, както и всички нормативни актове, въз основа на които са направени изчисленията, без препращане към констативния протокол, обективизиращ резултатите от извършената проверка на „Хоуфман Консулт България“ ЕООД. Посочването на докладна записка №2532/21.04.2022 г. не е достатъчно да обоснове извод за излагане на фактическите основания за издаване на оспореното разпореждане в законоизискуемия

се обем, доколкото същата не съдържа конкретно установените факти по отношение на „Хоуфман Консулт България“ ЕООД. Непълната обстоятелствена част на разпореждането не позволява да се изясни дали "Хоуфман Консулт България" ЕООД е осъществявало ВОП/ВНОС, на какви продукти и в какви количества, за да се приеме, че същото е "задължено лице" по смисъла на ЗЗНН.

От друга страна като правно основание за издаване на оспореното разпореждане е посочена нормата на чл.23 от ЗЗНН, без да бъде посочено изрично към коя конкретна категория задължени лица по ал.2 или ал.3 от чл.23 ЗЗНН е причислено търговското дружество „Хоуфман Консулт България“ ЕООД. В разпоредбата на чл. 23 от ЗЗНН са налице три отделни изисквания, към които трябва да се придържат лицата, внасящи енергийни продукти по приложение А, глава 3. 4. от Регламент (ЕО) № 1099/2008 г. и тежки горива.

Настоящият съдебен състав намира, че е налице и нарушение и на чл.36, ал.3 от АПК, според който всички събрани доказателства се проверяват и преценяват от административния орган. В случая, административният орган не е изследвал фактическата обстановка по казуса, не е събрал служебно и/или по искане на страните доказателства, не ги е обсъдил, с което е лишил оспорващия от възможността пълноценно да организира и проведе своята защита, а съда съответно да изследва правилното приложение на материалния закон. За съда не съществува процесуално задължение да предполага какви са били действителните аргументи на ответника при формиране на неговото становище. Той е бил длъжен да изложи прецизни, конкретни, недвусмислени и точни мотиви, защо е приел, че следва да бъде издадено процесното разпореждане. Мотиви са били дължими по отношение на конкретния размер на осъществения ВНОС/ВОИ на продукти и тяхната категоризация съобразно Приложение А, глава 3.4 Регламент (ЕО) №1099/2008 г.

Вследствие на допуснатите в хода на административното производство процесуални нарушения релевантните по случая факти не са установени правилно, което е довело и до материална незаконосъобразност на акта.

Съгласно чл.2, ал.1, т.1 - т. 4 ЗЗНН по реда на този закон се създават, съхраняват, обновяват, ползват, възстановяват и контролират запаси за извънредни ситуации от нефт и следните категории нефтопродукти: автомобилни бензини; газьоли, реактивни горива от керосинов тип и гориво за дизелови двигатели; котелни горива; газ пропан-бутан. Целевите запаси по ал.2 представляват част от запасите за извънредни ситуации и се създават и поддържат от Държавно предприятие "Държавна петролна компания". Министерският съвет преценява необходимостта от създаването на целеви запаси. Този закон се прилага за енергийните продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. относно статистиката за енергийния сектор (ОВ, L 304/1 от 14 ноември 2008 г.), наричан по-кратко "Регламент (ЕО) №1099/2008", и за тежките горива, освен ако са доставени на територията на страната в промишлени опаковки с нетно тегло до 1 кг. (чл. 2, ал. 3 и ал. 4 от ЗЗНН).

В съответствие с чл.7, чл.7а и чл.8 от ЗЗНН, ДА ДРВВЗ установява и изчислява в равностойност на нефт участието на всички български и/или чуждестранни физически и юридически лица, както и техните клонове, в среднодневния нетен внос и вътрешнообщностни пристигания на енергийните продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 и тежки горива, както и в среднодневното потребление на

нефтопродукти по чл.2, ал.1 на територията на страната през предходната календарна година; изчислява в процент дела на участието на всяко едно задължено лице спрямо общото участие на всички задължени лица в среднодневния нетен внос и вътрешнообщностни пристигания или в среднодневното потребление за предходната календарна година; изчислява общото и индивидуалните нива на запасите по видове и количества, които трябва да се поддържат от задължените лица и от Държавното предприятие "Държавна петролна компания".

Установи се, че със Заповед №РД-10-214/04.08.2020 г., Председателя на ДА ДРВВЗ на основание чл.8, ал.2, т.1 и т.3, вр. чл.7, ал.1, т.7, т.7а и т.8, чл.12-15 и §34 от ПЗР на ЗЗНН и чл.5, ал.2, т.8 и т.10 от Устройствовия правилник на ДА ДРВВЗ, е утвърдил Методика за определяне на нивата на запаси за извънредни ситуации от нефт и нефтопродукти по чл.2, ал.1 от ЗЗНН въз основа на нетния внос и ВОП на територията на страната на енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 г. и на тежките горива, в равностойност на нефт, както и Методика за определяне на нивата на запаси за извънредни ситуации от нефт и нефтопродукти по чл.2, ал.1 ЗЗНН и нивата на целеви запаси от нефтопродукти по чл.2, ал.2 ЗЗНН въз основа на потреблението на територията на страната, в равностойност на нефт.

За да се издаде акт от вида на процесния по отношение на едно дружество, същото следва да има качеството на задължено лице по чл.23, вр. §1, т.11 от ДР на ЗЗНН. Т. качество има дружество, което през предходната година, в случая през 2021 г., е осъществил внос и ВОП на продукти, които попадат в обхвата на чл.12 ЗЗНН, за което се определя запас от „котелни горива“. Съгласно чл.23, ал.2 от ЗЗНН всяко лице, което е осъществявало общностни пристигания на енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент /ЕО/ 1099/2008 и тежки горива през предходната календарна година, е длъжно да създаде, да съхранява, да обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка запаси за извънредни ситуации в количество, пропорционално на участието му спрямо общото участие на всички задължени лица, в общия нетен внос и вътрешнообщностни пристигания на територията на страната през предходната календарна година. Легална дефиниция на понятието "задължено лице" се съдържа в §1, т.11 от Допълнителните разпоредби на ЗЗНН и това е „икономически оператор, който създава, съхранява, обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка запаси за извънредни ситуации от нефт и нефтопродукти като част от общото количество запаси за извънредни ситуации на Република България“. Съгласно §1, т.10 ДР на ЗЗНН, "икономически оператор" е лице, което осъществява икономическа дейност с енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 на територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и е задължено и/или е оправомощено да изпълнява функции по националното законодателство на съответната държава - членка, въвела Директива на Съвета 2009/119/ЕО. В тази връзка съдът приема, че оспорващото дружество няма качеството на задължено лице. На първо място това е така, тъй като от заключението на приетата по делото съдебно-техническа експертиза се установи, че внесените от същото продукти не са смазочни масла, при което не попадат в обхвата на приложение А, глава 3.4 на Регламент /ЕО/ №1099/2008. Изводът си в противен смисъл ответникът е извел само на база получената информация от Агенция „Митници“, без да изследва въпроса дали внесените от дружеството продукти са смазочни масла. Комбинираната номенклатура е стоквата Номенклатура на Съюза, отговаряща едновременно на изискванията на митническата тарифа, на статистиката за

външната търговия и на други политики на Съюза относно вноса и износа на стоки. Комбинираната номенклатура /КН/ представлява приложение № 1 към Регламент /ЕИО/ № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическата номенклатура и Общата митническа тарифа. КН се базира на номенклатурата на Хармонизираната система и я допълва със свои подраздели, наричани подпозиции в КН – 8-значен код.

Безспорно дружеството е осъществило внос на продукти, а именно AquaTec 1570_D1951. AquaToc 7539JC201. EvoFluid CGLP 68JC201. EvoFluid HLP 32_D2081, Metall-O-Fluid E_GI:601. SmtGrind TTK_D2081. SulFol LCD 1500JBC10001, които са декларирани с код по КН 27101991 и са в количество 18,480 тона. От заключението на приетата по делото съдебно-техническа експертиза се установи, че тези продукти не са смазочни масла по смисъла на т.3.4.20. Това е така, защото смазочните масла се състоят от две части: 90-95% база (базово масло) и 5-10% пакет от добавки (присадки). Базовото масло съдържа голямо количество въглеродороди с различна степен на насищане, азот и сяра. Добавките биват: подобрители на вискозитетния индекс, дисперсанти, детергенти, антиоксиданти, антиокислителни, антипенни, деемулгиращи. Всички добавки са химични вещества, различни от наситените въглеродороди. Б. масла, използвани за получаване на смазочни масла, се получават при вторична преработка на мазута. В резултат на първичната преработка (атмосферна дестилация) на нефта се получават следните фракции: бензинова, керосин, дизелова и кубов остатък (мазут или газьол). При някои технологии за преработка на нефта се изолира и т.нар. фракция базово масло (B. oil) преди получаването на мазута. Именно тези масла след допълнително пречистване намират приложение за получаване на други продукти, в т.ч. в медицината, хранителната промишленост, козметиката и др. От приложените към делото материали, включващи товарителници, фактури, продуктова информация, листове за безопасност вещото лице е приело, че продуктите не са смазочни масла по смисъла на т.3.4.20. Продуктите не се отнасят и към останалите позиции т.21, т.22, т.23 и т. 24, а именно битум, парафинови восъци, нефтен кокс, други продукти. Първите два продукта са охлаждащи полусинтетични водосмесни концентрати, смеси в чиито състав се съдържат от 10 до 30% базови масла, мастен алкохол етоксилирани, натриев сулфонат, амид полигликол етер 2-аминоетанол, борна киселина. В теорията и практиката не е известно да съществуват смазочни материали на водна основа. Третият и четвъртият продукти са хидравлични течности, съдържащи синтетични полиалфаолефи и почистващи и диспергиращи добавки. Петият - антифрикционна течност, смес от растителни масла и активни вещества. Шестият - шлифовъчна течност, съдържаща 1-дека, димер, хидрогениран и добавки. Седмият и осмият продукт са течности за рязане за металообработка с ниско мъглообразуване, получени при разтваряне на рафинирани, ниско ароматни базови масла. Вещото лице е категорично, че даже да съдържат в състава си някакъв процент въглеродороди, горе изброените продукти не са смазочни материали/масла и не се използват главно за намаляване на триенето. Те се използват при производството на металоорежещи инструменти.

При така установеното съдът приема, че независимо, че продуктите са декларирани по КН с код 27101991, която категория обхваща "смазочни масла; други масла", последното не е достатъчно, за да бъде отнесен към изброените в т. 3.4.20 от Приложение А, от т. 3. 4. от Регламент /ЕО/ 199/2008 продукти. В тази категория се включват въглеродороди, получени от вторични продукти на дестилацията, използват се главно за намаляване на триенето между работни повърхности, като включва всички

видове смазочни масла. От данните по делото, включително от СТЕ се установи, че процесните продукти не представляват смазочни масла, а охлаждащи течности на водна основа. Същите не са сред изброените в смазочни масла нито в Регламента, нито в класификацията по КН. Не може да се приеме, че декларирането с код по КН 27101991 автоматично приравнява продукта на такъв по регламента Приложение, т. 3.4.20, а именно – смазочно масло. Напротив, видно от Комбинираната номенклатура е, че в графата позиция "Смазочни масла; други масла", в която безспорно попада подпозицията, по която деклариран продукта, са налице и други подпозиции 27101971 "предназначение да претърпят специфична преработка"; 27101975 "предназначени да претърпят химическа преработка по начин, различен от подпозиция 27101971"; Следва наименование "Предназначени за други цели", след което са налице още подпозиции, между които е и подпозиция 27101991 - Масла за обработка на метали, формовъчни масла и антикорозионни масла, по която е деклариран процесният продукт. От така изложеното, съдът приема, че в позиция "смазочни масла; други масла" са налице две различни групи продукти с общ признак – масла. Същите обаче ясно са разграничени, като е налице категория "други", в която именно попадат процесните продукти. В този смисъл, съдът приема, че за всеки конкретен продукт следва да бъде изследвано от страна на органа дали попада в Приложение А от Регламента, както и в коя конкретно точка от същото. За настоящия случай съдът приема за недоказано, че поради декларирането на продукта под подпозиция 27101991 по КН, който попада в позиция "Смазочни масла; други масла", същият следва да се приеме за "смазочно масло" и съответно да попадне в посочената от органа точки 3.4.20 от Приложение А на Регламент № 1099/2008 г. Напротив, дори от формална страна и само въз основа на КН се установява, че визирият от дружеството вносител код попада в графа "други масла". Поради това се дължи изследване конкретно дали попада в предложенията на Приложение А на Регламента. Органът не е сторил това, а механично е приел, че продуктът следва да попада там, поради подпозицията, по която е деклариран в КН, което съдът не споделя. Напротив, от заключението на СТЕ безспорно се установи, че продуктите не представляват "смазочно масло", респективно не попадат във визирият точка 3.4.20 от Приложение на Регламента и съответно не го прави продукт по смисъла на чл.12, ал.6 - ал.13 от ЗЗНН. Установи се, че продуктите не се отнасят и към останалите позиции т.21, т.22, т.23 и т. 24, а именно битум, парафинови восъци, нефтен кокс, други продукти

Всичко това води до извод, че дружеството, като вносител на описаните продукти, не е задължено лице по ЗЗНН и органът неправилно му е възложил да създава, съхранява, обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка запаси за извънредни ситуации / ЗИС/ от нефт и нефтопродукти като част от общото количество ЗИС за страната.

Както се каза, икономически оператор, съгласно § 1, т. 10 от ДР на ЗЗНН е лицето, което осъществява икономическа дейност с енергийни продукти по приложение А, глава 3. 4 от Регламента, а процесните продукти, по изложените по-горе съображения, съдът приема, че не отговаря на тази дефиниция.

Предвид изложеното съдът намира жалбата за основателна, поради което оспореното разпореждане следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК основателно се явява своевременно направеното искане на оспорващата за присъждане на разноски. По

делото са налични доказателства за внесена държавна такса от 50 лева и възнаграждение за вещо лице в размер на 1403,95 лева. По отношение на претендирания адвокатски хонорар, видно от приложения договор за правна защита и съдействие, договорено е възнаграждение в размер на 2000 лева, за които е посочено, че са платени по банков път. Доказателства за плащането им обаче не са представени. Затова на дружеството следва да бъдат присъдени разноски в размер на 1453,95 лева, до която сума са доказани. Липсата на доказателства за извършено плащане на адвокатския хонорар по банков път, както е договорен, е основание същият да не се присъжда, защото на страната се дължат само разноските, за които са налице доказателства, че са извършени.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд София – град, Второ отделение, 52-ри състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане за създаване на запаси за извънредни ситуации №Р-12-234 от 28.04.2022 г. на Заместник-председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“.

ОСЪЖДА Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ да заплати на „Хофман Консулт България“ ЕООД, със седалище и адрес на управление [населено място] деловодни разноски в размер на 1453,95 лева /хиляда четиристотин петдесет и три лева и 95 ст./.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: